

Ens ha arribat

A la recerca de mecenes per fer un film del 1714

Aquesta setmana s'ha posat en marxa un projecte de micromecenatge del productor catalanoalemany Heiko Kraft i la directora Anna M. Bofarull per rodar la pel·lícula 'Barcelona 1714'.

Any Salvador Espriu

Aquest és un país sense cap mena de pols, d'un fotemisme perfecte. Per qui ens cremem tant les pestanyes?



Ca montes

Vicent Partal



Heathrow, València, Vilajuïga

Quan passes els controls de passaport als aeroports de Londres sempre em xoca topar amb un cartell enorme que et recorda que tens dret a queixar-te en gal·lès. Fixeu-vos quan hi passeu: a Londres, el govern de sa majestat insisteix que et pots queixar en gal·lès, i ho fa pràcticament abans que penses a queixar-te. El gal·lès és llengua oficial al País de Gal·les, però no ho és pas a Anglaterra ni a la Gran Bretanya en el seu conjunt. I tanmateix als aeroports de Londres les autoritats avisen amb cartells del dret a parlar-los en gal·lès –llengua, per cert, que no té ni de bon tros la presència pública o l'ús que té el català.

La qüestió és un afer de cultura en majúscules

Això ve a tomb dels incidents lingüístics protagonitzats aquest cap de setmana per policies espanyols a València i a Vilajuïga. En el cas de València, contra una persona coneguda i popular com és Miquel Gironès, membre del grup Obrint Pas. En el cas de Vilajuïga, contra una família que anava al tren. En tots dos casos, els funcionaris de la policia espanyola van seguir la mateixa pauta: agressió de bones a primeres. El simple fet, normal, de respondre en català ja desencadena el conflicte. Gironès només va preguntar què passava, i el pare de Vilajuïga, si ho vaig entendre bé, només va demanar que tancaren la porta. La resposta va ser en tots dos casos una allau d'insults, fatxenderia, amenaces i supremacisme del pitjor gust. I una detenció.

Això no passa perquè si, ni és casualitat. En el cas de València van arribar a escriure que la causa del conflicte era que Gironès parlava "insistentment" en valencià. A Vilajuïga van dir que eren nous i no estaven acostumats a sentir el català. I a Heathrow quantes vegades senten el gal·lès? pregunte. La qüestió és un afer de cultura en majúscules. Passa el que passa perquè en un lloc es creuen que la policia ha de respectar i servir el ciutadà, amb totes les conseqüències fins i tot lingüístiques que això comporta, i en l'altre, no. En l'altre els diuen que quan tenen una placa poden fer el que vulguen. I així anem...

Les cares de la notícia



ENTRENADOR DEL REAL MADRID

José Mourinho

El millor aliat del Barça

L'encara entrenador del Real Madrid acumula tres fracassos seguits en la Champions, competició que per a l'equip blanc s'està convertint en un malson. L'etapa de Mourinho a la capital espanyola té un balanç força trist, tot i que pocs entrenadors del Madrid han donat tantes satisfaccions a Catalunya.



PRESIDENT D'IBERCAMERA

Josep Maria Prat

Aniversari amb novetats

L'única programació de música clàssica privada de Barcelona, Ibercamera, ha presentat la pròxima temporada amb un cartell a l'altura de la celebració del seu trentè aniversari i, sobretot, amb la creació d'un cor i una orquestra de càmera formada per músics amb residència a Catalunya.



DIR. GRAL. ICTINEU SUBMARINS

Pere Forés

Iniciativa emprendedora

El promotor del primer submarí científic català ha obtingut el suport al projecte del Parlament. La iniciativa, en què s'han invertit uns 2,4 milions d'euros, avança lenta però segura a la recerca de més fons mitjançant la subscripció popular. A l'estiu ja es podria portar a terme l'avarament.



DIRECTORA DEL POPARB

Anna Cerdà

Clàssics i emergents

Arbúcies serà el marc el 28 i el 29 de juny de la novena edició del Poparb, que aquest any tornarà a presentar les promeses de l'escena musical i grups consolidats, vells amics del festival. El Poparb, amb la seva àmplia oferta, té any rere any un públic fidel que confirma que el festival té recorregut.

Vuits i nous

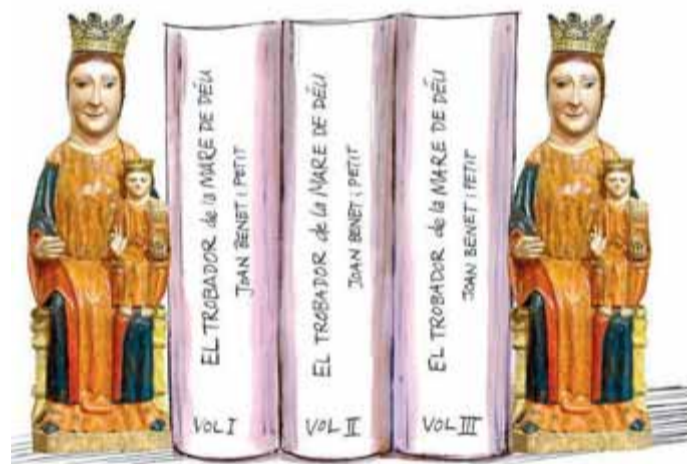
Trobador



Manuel Cuyàs

El senyor Joan Pons Benet, que només conec d'haver-hi parlat per telèfon i per una carta, m'envia a casa els tres volums de *Trobador de la Mare de Déu*, una obra deguda al seu avi, Joan Benet i Petit. L'ha editada, el 2012, Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Obro un dels llibres, el primer, i em trobo amb una col·lecció de poemes dedicats a cada una de les marededús que són venerades a les esglésies i ermites de l'Urgell, les Garrigues, la Segarra, l'Anoia, la Noguera, el Segrià, els Pallars i la Vall d'Aran. Miro els dos altres volums per sobre i veig que completen les devocions marianes de totes les comarques de Catalunya.

D'entrada no entenc res perquè no hi ha a la solapa, a la contraportada ni al pròleg cap indicació que em respongui la pregunta que em faig: aquests poemes, són obra de Joan Benet i Petit o es tracta d'un aplec de goigs tradicionals que aquest senyor va fer a base d'excursions pel país? Escric al seu nét i em respon que són producció del seu antecessor. Si fos menys impacient ho hauria pogut trobar per mi mateix i hauria estalviat al senyor Pons Benet una carta que em sembla que no l'ha fet feliç: el tercer volum conté un pròleg de Sam Abrams on tot queda explicat i els versos molt ben analitzats. Els poemes de Joan Benet i Petit (Barbens, 1890-Barcelona, 1968) a més d'exaltar les diverses marededús contenen la història remota i moderna, i també les llegendes, de l'in-



ANTHONY GARNER

dret on té el tron cada patrona. Hi batega l'ale verda-gueria i altres alens que Abrams indica. *El Trobador...* va sortir en primera edició entre 1960 i 1968, i el perspicaç Abrams el situa al costat del *Costumari* de l'Amades, la *Geografia de Catalunya* d'Aedos i el *Dolça Catalunya*, publicats també llavors, per dir que és una peça més d'"aquest esforç generalitzat de reconstrucció total de la cultura catalana a base de crear

grans obres de síntesi que ajudarien a la consolidació de fonaments amb una certa capacitat de resistència."

Tinc els volums –aspecte arcaic, color rosat, format ideal–, sobre la taula. Diuen alguna cosa als allunyats de les ermites que Joan Benet i Petit va visitar? Respon Abrams: "*El Trobador de la Mare de Déu* és una obra molt més subtil, variada, rica, plural, sofisticada, moderna i original del que sembla a primera vista."